

oprindelige Resfort. Det synes mig ogsaa, at det vilde være saa meget mere urigtigt at gaae ind paa hele denne nye Undersøgelse efter det Stadium, hvorpaa Sagen nu staaer. Den er kommen til Landstinget fra det andet Thing, som aldeles ikke har beskæftiget sig med Behandlingen af disse Sager i første Instants. Den staaer i dette Døielik ved Afslutningen af anden Behandling, og nu fremkommer i det Minoritetsforslag, hvorom her er Spørgsmaal, en Indstilling, som, naar den vandt Bifald, vilde medføre, at Loven forandrede sin oprindelige Charakter, og istedetfor at være en Appellov vilde blive en Lov, der gik ud paa for en Deel at reformere Retssbehandlingen i første Instants.

Ligesom jeg saaledes troer, at det vilde være et Stykkearbejde, der ikke kunde føre til et Resultat, som idetmindste for mig kan være fyldestgørende, saaledes vil jeg om den anden Hovedspørgsmaal i Sagen sige omtrent det selv samme. Man vil ikke reformere Lovgivningen om Appel til Dverretterne i Almindelighed; men man vil udrydde en enkelt Klasse af Sager og for dem gjøre en anden Rettsregel gjældende end den, der er gjældende for Dverrets-sager i Almindelighed. Er det virkelig sandt, at vore Underdommere fortjene saa liden Tillid, som det er udtalt her i Salen, saa maa jeg spørge, hvorfor summa appellabilis ikke i det Hele skal hæves, hvorfor den endnu skal bestaae i Henseende til alle andre Classer af Sager, men derimod ophæves i Henseende til dette specielle Slags Sager, hvorom der er Tale i nærværende Sag. Dersom virkelig den Charakteristisk, der er udtalt, er tilstrækkeligt begrundet, maa den jo føre til en Reform af Rettsforfatningen i første Instants, navnlig af hele Politiretsbehandlingen, men ikke føre til en saadan enkelt og med den almindelige Lovgivning uoverensstemmende Foranstaltning, som det vilde være, at man vedligeholdte summa appellabilis for alle andre Sager, der behandles af de samme Embedsmænd, i første Instants; og derimod vilde optage denne Grændse i Henseende til det enkelte Slags Sager, hvorom der er Tale i nærværende Sag. — At en saadan Forholdsregel fører til mangfoldige Anomalier, er allerede udtalt i Udvalgets Betænkning, og det

er Noget, som vil være anfæltigt for Enhver. Det fører til Anomalier i Henseende til Sagerne, og det vil føre til Anomalier i Henseende til Stederne, — til Sagerne, forsaavidt som hele den store Klasse af Sager er bunden til denne Grændse, medens den derimod skulde ophæves for det specielle Slags Sager, hvorom her er Tale; den fører til Anomalier med Hensyn til Stederne, forsaavidt det er Tilfældet, at Loven vilde komme til at gjælde Jurisdictionerne udenfor Kjøbenhavn, men ikke komme til at gjælde Kjøbenhavn, navnlig den sidsede Instants i Kjøbenhavn, med Hensyn til hvilken Udvalget har gjort opmærksom paa, hvad der er bekjendt, at Sagerne behandles af den enkelte Dommer ved hans Protokol uden nogen Sagsførers Overtværelse, og ikke desto mindre er der en høj Appelgrændse for Politis-sager fra Kjøbenhavns Politiedomstole til Højeste-Ret. Denne høie Appelgrændse skulde altsaa bestaae i Kjøbenhavn, og til samme Tid skulde den lave Appelgrændse hæves for Politie-Jurisdictionerne udenfor Kjøbenhavn. Det vilde i Sandhed blive en Lovgivning, som blev saa incohsistent, som den vel kunde være. Den var incohsistent i Henseende til Sagerne, og den var incohsistent i Henseende til Stederne, hvor der blev Spørgsmaal om at gennemføre disse Anstuelser.

Naar det er berørt, at det kunde foresaldea i saadanne Sager, at der blev indgaaet Forlig om Mulcter, at disse Forlig siden kunde have en indgribende Virkning paa Vedkommende i Omtagelsestilsælde, — jeg vil sige f. Ex. i Fæstesager, — saa skønner jeg ikke, at Muligheden deraf staaer i nogen Berøring med det Spørgsmaal, som foreligger. Ja, vel kan en Part indgaae Forlig; men, naar det skeer, saa er der jo ikke Spørgsmaal om at behandle Sagen i den ene eller den anden Retning, og følgelig troer jeg ikke, at Muligheden af, at en Part kan indgaae et Forlig, der i sig selv er mindre besøiet, kan komme i nogen Betragtning ved at afgjøre Spørgsmaalet om, hvorledes man bør behandle Sagerne, naar de først gaae over fra Forligsbehandlingen til den egentlige Retssbehandling. Skulde det blive Tilfældet, at Statens Interesse verserede under en Sag, saaledes som det er bemærket med